

Paradoks

– dilek-karaag · 04 Mayıs 2009

kör gözlerin perde aralarında
tükenen zamanı
üretmeye çalışmak mıdır?
Yazmak...
o kadar çok şey söylenebilir ki...
aslolan söylemek midir pervasızca !
yada damıtmak mıdır ?
kayıtsızca...

yazmak konuşmak gibidir...
her şey birikir...
tıkanır hani belleğinde
var gibi hissedersin,
bir türlü dışarı çıkaramazsın.
Tükenen nefeslerin çaresizliğiyle
Sorgularsın soluksuz uykusuzluklarında...

Sorgular...!

bir kurtulsam derim...

Hani
suyun akması gereken yön vardır!
Akamazsın...
su gibi.
tersine akar zaman,
beklide ruhtur akan ters yöne...

yön neydi?

ne teraftı ki...?

yada acaba bumuydu
doğru adledilen yön de!
Ben mi anlamıyordum?

inadına hızla akmaya çalışmak
yada oturup kendimi kurmak
beynimin hüsrانlarında...

benim düzümeye doğru akmakta
ısrar ettim.

Beni isyanımı götürdü?
yok sanmıyorum!

Peki ya gerçek?

Beni fikirsel teklige indirgedi
yada indirgemenin yerine
çoğalttı yalnızlığın göbeğinde...
Şiirin isyankar hallerinde
gerçeklik kavramını
sorgulamaya korkmuşumdur hep
korktuğum içinde gerçekten kaçmışımdır.
Kaçmak bile bir isyandır bilir misiniz...
Boyun eğmek ise
sadece yaşamaktır gerçeğin ta kendisini.
yok ayak diretirsek
kendi gerçekliğim diye
işte sanırım o zaman isyan olur...!

Çeliştim dimi...

Evet !